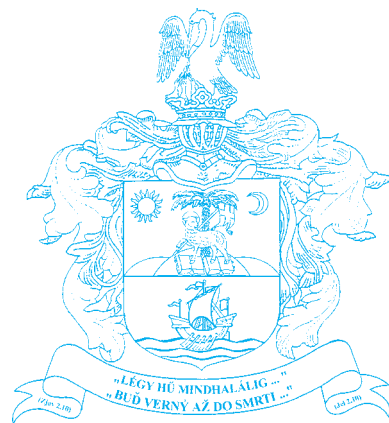

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

XC. évfolyam

2. szám

2019. február

Ára 35 cent

VILÁGOSSÁGOM ÉS SEGÍTSÉGEM AZ ÚR

*Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék?
Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? (Zsolt 27,1)*

Az ökumenikus imahét igei üzenetét ebben az évben az indonéziai keresztyének készítették el. Országuk máig súlyos társadalmi igazságtalanságoktól szenved. Gondoljuk el, hogy ez az ország három és fél évszázadon keresztül, egészen a második világháború végéig holland gyarmat volt. Döbbenetesen hosszú idő! A Benelux államok évszázadokig komoly gyarmatokat birtokoltak, amiből elképesztő gazdagságra tettek szert.

Ebben az időben a Kárpát-medencében élő népek, különösen is a magyarság élet-halál küzdelmet vívott az Oszmán Birodalom ellen, majd a Habsburg Birodalom gyarmatosító hatalmi gépezetével viaskodott.

A címben idézett 27. zsoltár Dávid nevéhez kötődik. A Saul királlyal folytatott küzdelme sok olyan helyzetet teremtett, hogy Dávid kisemmizett lett és menekülnie kellett. Mégis, minden üldöztetése ellenére és között nyomatékosan és hittel, magát is biztatva kérdezi: kitől félnék és kitől rettegnék? Hiszen az Úr velem van! Mert a veszély, az üldöztetés, a kisemmizés, az igazságtalanság emberektől származik. Egy ember, vagy emberek csoportja áll a háttérben, akik maguk is ugyanúgy mulandók, mint elnyomottaik.

Hiszen minden leigázó földi hatalmat, birodalmat vagy országot emberek működtetnek. Hatalmukkal visszaélő emberek, akik a legnagyobb haszonra törekcszenek, s akkor biztosak a dolgukban, ha az áldozatok tömegei képtelenek velük szembefordulni, vagy képtelenek legalább az elszenvedett igazságtalanságra felhívni a nyilvánosság figyelmét. Manapság is így folytathatják az olcsó munkaerő miatti gazdasági kiszipolyozást.

Bizony, az emberek tömegeit és országokat ma már elsősorban gazdaságilag tartanak elnyomásban. A katonai erőfölény ennek szinte csupán a félelmet keltő háttérét adja. Nagyon körültekintőnek kell lennie minden népnek és nemzetnek, hogy megőrizze függetlenségét, vagy lehetőleg megszabaduljon ettől a függéstől.

Ezen az úton alapvetően fontos az idézett zsoltár üzenete: Vilá-

gosságom és segítségem, életemnek ereje az Úr! Az említett küzdelemben az egyedüli valóságos megoldás az Úr világossága, se-

gítsége és ereje. Pál apostol is erre utal a Rómaiakhoz írott levelében, amikor kijelenti: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm 8,31). Magyar, református népünk a címerébe tette ezt az Igét – nem véletlenül. Hiszen az évszázados megpróbáltatásokat tapasztalva ebbe az Igébe kapaszkodott, és ezt kell tennie ma is.

Annak ellenére, hogy idestova száz éve egymástól elszakítatva, külön országokban kell élnie a magyarságnak, ne feledjük, hogy hová és kihez tartozunk: „akik Isten szeretik, azoknak minden javukra szolgál” (Róm 8,28). Arra utal itt Pál apostol, hogy a pillanatnyi szenvedés nem írhatja felül Isten szeretetét. Isten szándékában nem kételkedhetünk, Ő gyermekeit oltalmazza és megóvja még a legnagyobb gondok közepette is. Ezért forduljunk igaz hittel és mély alázattal Istenhez, hogy meglássuk, minden megpróbáltatás javunkra van!

A hatalommal élő és azzal visszaélő emberek erőfölényüket kihasználva igyekeznek minden helyzetet és kínálkozó alkalmat kihasználni arra, hogy akiket vezetniük kellene a tisztességes megélhetés útján, azoktól elvegyék azt, amit csak lehet. Isten népéknél, nekünk máshogy kell élnünk, cselekednünk. Nekünk az Úrban van a bizodalunk, nem a titokban véghez vitt, de nyilvános következményeket mutató, csak a saját haszonra hajtó cselekedetekben!

A keresztyéneknek a Krisztusban adott igazság kell legyen a mérce és nem a pillanatnyi haszonlesés! Számunkra más jutalom adatik – semmiképpen sem a világ dicsőségében! Máshol van a küzdelmünk is: elfogadhatatlan a népek és országok közötti háborúskodás, a másik ember könyörtelen kisemmizése és leigázása. Hiszen a mi célunk Isten örökkévaló országának szolgálata!

Palcsó Attila

Drága Mennyei Édesatyánk!

Imádatunkkal közelítünk hozzád, de jól tudjuk, előbb találtál meg, minthogy elindultunk volna feléd. Lelked már elkezdte bennünk az imádságot, mielőtt elcsendesedtünk volna. Már ránk találtál elveszettségünkben, erőtlenségünkben, mielőtt örömeinket és dicséreteinket felismernénk, kimondanánk.

Szeretnénk, ha itt maradnál, közel, és megérintenél bennünket. Lábaiknál megvalljuk: te szelíden és hatalmasan jössz felénk, mi pedig beleremegünk jelenlétedbe. Uralmad alá kívánczik minden elárvult, megsebzett lélek, hiszen csak te bánsz velünk szeretettel.

Aligha tudjuk megköszönni igazán, tejesen, méltón, hogy az Úr Jézusban hozzád tartozhatunk, mert általa megváltottál minket, mindenestül. Ne engedd, hogy egyetlen pillanatunk úgy múljon el, hogy elfeledjük, milyen drágák vagyunk számodra.

Szentlelked jó illata töltse be szívünket, otthonunkat, templomunkat, hogy szavad minden emberi nyomorúságunkon áttörjön: te légy nagygyá közöttünk. Atyánk, köszönjük, hogy te nem fáradsz belénk és közelünkben, velünk maradsz – ezért merjük kérni: állítsd helyre bűnös életünket, hogy szabadításod öröme átjárjon és túlradjon rajtunk. Ámen.

Nagy Gábor

Az Úr érkezése

Mikor elhagytak,
Mikor lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappal,
De háborús éjjel.

És megvakultak
Hiú semeim. Meghalt ifjuságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.

Száz éve hunyt el ADY ENDRE

Ady Endre 1877-ben született Érdmindszenten. Jogot tanult, majd a Budapesti Napló, később a Nyugat c. folyóirat munkatársa lett. Hétszer járt Párizsban. 1903-tól 1914-ig évente jelentek meg verseskötetei. Kapcsolata Brüll Adállal, a Léda versek ihletőjével 1912-ben szakadt meg. 1915-ben feleségül vette Boncza Bertát, a Csinszka versek műzsáját. 1919 januárjában hunyt el.

BIBLIAI TOLERANCIA

Számunkra sem mindegy, hogy miképpen viselkedünk: türelmesen, vagy türelmetlenül. Általában idegességnek nevezzük, ha híjával vagyunk a türelemnek. Végeredményben csak szóhasználat kérdése, hogy mit mondunk: idegesség vagy türelmetlenség. Az ezzel járó feszültség azonban romboló.

Mert türelmetlenek vagyunk például, ha nem jön idejében az autóbusz. És általában akkor, amikor nem úgy történnek a dolgok, amint éppen elterveztük. Nyugtalanít, idegesek vagyunk, ha sok az eső, vagy ha éppen nagyon süt a nap. Nincs mindenre hatásunk, a világban nem úgy történnek az események, amint azt szeretnénk. S ettől idegesek, nyugtalanok, türelmetlenek leszünk.

Mivel Krisztusban hívő emberek vagyunk, ezért helyénvaló megnézni azt, hogy mit tanít a Szentírás a türelemről. A türelem fogalmát a Szentírás számtalan összefüggésben használja. Legnagyobb jelentőséggel kétségtelenül azok az igék bírnak, amelyek Isten türelmes voltáról tanúskodnak. Mózesnek így mutatkozik be az Úr: „Az Úr irgalmas és kegyelmes Isten. Türeleme hosszú, szeretete és hűsége nagy!” (2Móz 34,6). Isten türelme azonban nem egyszerűen elnéző engedékenységgel, hanem kegyelem, vagyis meg nem érdemelt hűség felénk. Nem az akaratától eltérő magatartás tolerálása, hanem arra való törekvés, hogy az ember megtérjen és ezáltal visszatérjen hozzá.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy Isten türelmes kegyelme Krisztusban, mégpedig az Ő keresztjében érte el a teljességet. Istennek ez a türelme ugyanis éppen abban nyilvánult meg, hogy Jézus maga is tűrt értünk. „Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját” (Ézs 53,7).

Isten a maga bölcsessége és kegyelme szerint cselekszik. Ezért a hozzá tartozó embernek, vagy közösségnek benne bízó türellemmel kell élnie az életét, úgy a hétköznapi nyugtalanságokban, mint az érthetetlen szenvedések idején. A végítélet közelségének tudata mondatja Jakab apostollal: „Legyetek tehát ti is türellemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van” (Jak 5,8). Ennek tükrében a hívő embernek a szenvedést is igyekeznie kell türellemmel viselni, hiszen az idegesség és türelmetlenné tevő esemény által is Isten cselekszik. „Szerettem! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne csodálkozzatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. Ha azonban valaki, mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsőítse az Istent ezzel a névvel.” (1Pt 4,12.16)

S hogy erre aligha vagyunk képesek magunktól? A türelem a Szentlélek egyik ajándékaként is megjelenik a Szentírásban (Gal 5,22). Pál apostol – Krisztust ábrázoló – szeretethimnuszában (1Kor 13) azt olvashatjuk, hogy a szeretet türelmes, sőt: mindent eltűr. A türelem tehát Isten ajándéka. Amelyre nagy szükségünk van, mert szükségünk van egymásra. Végezetül érdekességgé jegyzem meg, hogy a türelem latin fogalma a tolerancia, görög megnevezése pedig a makrothümia (ami azt jelenti, hogy hosszan tűrni).

Gyüre Zoltán

A BÖJT

A böjt, böjtöl kifejezésről a húsvéti ünnepkörhöz tartozó nagyböjt jut az eszünkbe. A köztudatban a böjt kifejezéssel általában a húsos ételektől való tartózkodást kapcsoljuk össze. De mit is jelent valójában a böjt? Milyen bibliai és vallástörténeti háttere van?

A Keresztyén bibliai lexikon szerint a böjt: „Bizonyos ételektől vagy mindenfajta táplálkozástól való időleges tartózkodás kultikus céllal. Gyakran kiegészíti a nemi élettől való tartózkodás is, ha azonban csak ez utóbbról van szó önmagában, azt az általános szóhasználat nem nevezi böjtnek.” A böjt általános vallástörténeti jelenség. Időtartama változó, néhány órától kezdődően néhány hétig is eltarthat.

Az ószövetségi iratokban találkozunk bűnbánatért, betegekért való böjtöléssel is, de főként az minősül elismert böjtnek, ha abban Jahve iránti tisztelet jut kifejezésre. Isten azt a böjtöt kedveli, amikor a böjtölő az irgalmasságot gyakorolja, nem pedig az ételek között válogat (Ézs 58). Maga Mózes is negyven napot böjtölt, de ismerjük Illés böjtjét, amikor negyven

napig tartott az útja a Hórebbe, vagy amikor Jónás negyven napos bűnbánati böjtöt hirdetett meg Ninive lakosainak.

Jézus is böjtölt messiási küldetése kezdetén 40 éjjel és 40 nap (Mt 4,2). A Hegyi beszédben rámutat a böjtölés helytelen és helyes indíttatásra: „Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony mondom nektek: megkapták a jutalmukat. Te pedig, ha böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megjutalmaz téged” (Mt 6,16–18).

Lukács evangéliumából megtudjuk, hogy a kegyes zsidóság a fogság utáni időben heti két alkalommal – kedden és csütörtökön – szokott böjtölni (Lk 18,12). Ezért a korai keresztények két másik böjti napot jelöltek ki (Did 8,1).

Ahogy advent a karácsonyra való felkészülés időszaka, úgy a nagyböjt a húsvéti ünnepre való felkészüléshez tartozik. Már a niceai zsinaton (Kr. u. 325-ben)

negyven napos böjtről (quadagesima) volt szó. A nagyböjt hamvazószerdától nagyszombatig terjed. A lutheránusok máig is őrzik a hat nagyböjti vasárnap ógyházi nevét: 1. Invocavit („Ha kiált hozzám, meghallgatom”, Zsolt 91,15), 2. Reminiscere („Emlékezzél meg Uram irgalmadról és kegyelmedről”, Zsolt 25,6), 3. Oculi („Szemeim állandóan az Úrra néznek”, Zsolt 25,15), 4. Laetare („Örüljetek Jeruzsálemmel és vigadjatok mindnyájan”, Ézs 66,10), 5. Judica („Ítéld meg engem, óh Isten!”, Zsolt 43,1), 6. Dominica palmarum (pálmák napja), virágvasárnap, Jézus jeruzsálemi bevonulása emlékére.

Mi, reformátusok testileg leginkább a nagypénteki böjtölést őriztük meg, de lelki böjtöt tartva az egész időszakban Jézus Krisztus szenvedéseire emlékezünk, erről elmélkedünk. Megüresítjük magunkat, hogy kegyelme eltöltsön. Az istentiszteletek alkalmával is a megfeszített Úrban bízva önvizsgálatot tartunk, ami az énekválasztásban is megmutatkozik.

Fritz Beke Éva

Luther Márton bűnvalló imája

Mindenható Isten!

Én nyomorult, bűnös ember, megvallom előtted sok gonoszságomat és hiábavaló gondolatomat; sok szükségtelen szavamat, egész hitvány, vak életemet, s a magam iránt való nagy szeretetemet. Közel se voltam olyan istenes, mint amilyennek mutattam magamat. Inkább hallgattam szenvedélyeimre, mint Szentlelked hűséges figyelmeztetéseire. Mindez utálatos előttem, és őszintén bánom bűneimet. Mivel kegyelmi időm még tart, téged kereslek; bocsáss meg, Jézus Krisztus! Biztosíts arról, hogy elnyerem a bűnbocsánatot, így meghalok önmagamnak és élhetek akaratod szerint.

Uram, Istenem! Bennem egész bizonyosan nem lakik semmi jó, képességem a semmivel egyenlő, értelmem hibás, sőt sokszor értelmetlen. Kegyességem csupán számtalan szennyyolt, amit nem lehet a kirakatba tenni. Minden, ami bennem van, csak hitványságok gyűjteménye. És milyen sokra vittem, miközben nem találok magamban mást, csupán romlottságot. Uram, íme ilyen vagyok én! Könyörgök neked, meztelenítsd le gonosz természetemet, szülj újjá, tégy engem egészen mássá, tégy a te szabad, félelem nélküli, igaz gyermekeddé!

Szerető Uram, végy a gondjaidba, tégy engem benned valamivé!

Ámen.

A 227 ÉVES FIATAL

A hetényi református templom története

Fritz Rudolf

A hetényi református templom Szlovákia egyik legfiatalabb műemléktemploma. Hogy bemutassuk az épület múltját, Palcsó Attila lekipásztort kértük idegenvezetésre.

A Komáromtól alig 15 km-re fekvő, nagy múltú Hetény község lakossága a 16. századtól kezdve református többségű. Az ellenreformáció évtizedeit a hetényi reformátusok is megsínylették, 1728–1738 között Dunaradványra jártak istentiszteletre. 1738-tól az 1781-ben kiadott türelmi rendeletig a gyülekezettről nincs jelentős írásos anyag. Az 1754-es egyházlátogatási jegyzőkönyv feljegyzése szerint a faluban nincs katolikus templom és református imaház sem. Egy 1776-os feljegyzés ezt megerősíti: eszerint a faluban „katolikus templom nincs”.

A gyülekezet mostani templomát 1792-ben építette, Végh Mihály szolgálata idején, aki 1810-ig látta el a lelkészi teendőket Hetényen. 1847 és 1863 között fia, ifj. Végh Mihály, a komáromi egyházmegye esperese volt gyülekezet lelkésze. Érdekességként érdemes megemlíteni, hogy ifj. Végh Mihály felesége Lévai Mihály özvegye, Vajda Júlia volt, aki Csokonai Lillájaként vált ismertté a magyar irodalomban. 1856-ban tűzvész pusztított a faluban, melyben a templom, a paplak és az iskola is leégett, illetve az összes addigi irat és feljegyzés is megsemmisült. Az 1810-ben öntött nagy

harang megmaradt, a két kisebb oda veszett.

A 20. század elején a templomtető új zsindelezést kapott, de 1912-ben a templom már annyira rossz állapotban volt, hogy a gyülekezet kénytelen volt újjáépíteni. Ekkor új toronysisak is készült, a toronyba pedig óra került, mely 33 éven át mutatta pontosan az időt. Az 1. világháború idején a hetényi reformátusoktól is elvittek két harangot. A beolvasztásra kerülő harangok között volt az 1810-ben, Kovács Péter prédikátorsága idején öntött harang is, mely túlélte az 1856-os pusztító tűzvészt.

1926-tól negyvenhat éven át szolgált a hetényi gyülekezetben Zsemlye Lajos, akinek szolgálati ideje alatt az összes egyházi épületet átépítették. Ebben az időben tartotta híres ünnepi beszédét Balogh Elemér püspök, aki a hetényi gályarab lelkészre, Sajószentpéteri Mártonra emlékezett. A beszéden felbuzdulva a gyülekezet emléktáblát készíttetett egykori lelkész tiszteletére.

2002-től Palcsó Attila a gyülekezet lekipásztora, aki elmondta, hogy a 2012-es egyházközségi közgyűlésen határozat született a templom felújításáról, és már el is kezdődtek a munkálatok, amikor 2016-ban a műemlékvédelmi hivataltól megérkezett az értesítés, hogy a hivatal által elindult az épület műemlékké nyilvánításának folyamata. Kiderült,

hogy maga a templom épülete, a férfiak oldalának bejárati ajtaja, és a szószerk minősül műemléknek. Amikor a belső felújítás megkezdődött, akkor a restaurátorok feltárták, hogy a szószerk párizsi kék alapon színes virágokkal, zöld indákkal van díszítve. Azt is megtudtuk, hogy a templombelső ékessége a csodaszép, sötétkék alapon színes díszítésű szószerk idősebb lehet, mint a most látható templom épülete. A padok és karzat 1913-ból származnak, ekkor 1400 református élt Hetényen, csaknem az egész falu reformátusnak számított. Az akkor kialakított padok és ülőhelyek mennyisége mutatja, hogy szükség volt minden helyre. Ennek alapján sikerült mintegy 800 férőhelyet kialakítani a templomban úgy, hogy a karzatot is megépítették tele padokkal. A templomi padok jelenlegi világoskék színe a restaurátorok és a műemlékvédelmi hivatal ajánlásával, a szószerk párizsi kék színéből lett összeállítva, hogy összhang legyen közöttük. „A felújított templomot a reformáció 500-ik évfordulója alkalmából, 2017. december 10-én adtuk át ünnepélyes keretek között, emléktáblát is elhelyezve ennek tiszteletére a templomban. A felvidéki református műemlék templomok közül a hetényi az egyik legfiatalabb, hiszen 2017 januárjától számít annak.” – fejezte be az ismertetőt Palcsó Attila.

Fritz Beke Éva

Fritz Rudolf

TE HISZEL MÉG AZ IGEHIRDETÉSBEN?

John Stott, előadó, prédikátor, ismert író több évtizedes tapasztalatát gyűjtötte össze a Harmat Kiadó gondozásában, 2018-ban, magyarul is megjelent *Hiszek az igehirdetésben* című művében.

A könyv hátsó borítóján lévő összefoglalóban azt olvashatjuk, hogy „igazi kincsbányát tart kezében az olvasó, legyen az akár igehirdető, akár csak ismereteit elmélyíteni kívánó, gondolkodó keresztény.” Valóban így van.

A könyv első fejezetében nagyszerű történeti áttekintéssel találkozunk az olvasó,

mely a kezdetektől napjainkig tárja fel az igehirdetés történetét, megemlítve egyes korok híres prédikátorait. Kálvin és Luther mellett teret kap például a reformáció korának angol igehirdetője, Hugh Latimer is, akit 1535-ben szenteltek Worcester püspökévé. Apja falusi birtokán szerzett tapasztalatait beleszőtte igehirdetéseibe, és vallotta, hogy „az igehirdetőnek olyannak kell lennie, mint a szántóvetőnek, minden évszakban dolgoznia kell.” Latimer 1548-ban az egyik igehirdetésével különösen nagy hatást gyakorolt hallgatóságára, amikor az ördög szorgalmáról beszélt, és a legszorgalmasabb prédikátornak nevezte, mivel mindig a helyén van, és megállás nélkül munkálkodik. Képzeltük, milyen hatást váltott ki a hallgatóságból...

Napjainkban sokan úgy vélik, hogy az igehirdetés már idejétmúlt, és véleményük alátámasztására több érvet is felsorakoztatnak. Stott választ ad ezekre az érvekre, és nemcsak az igehirdetés fontosságára mutat rá, de foglalkozik annak teológiai alapjaival is. Jellemzi az igehirdető személyét (hírnök, magvető, követ), és rámutat, hogy miért fontos áthidalni a Biblia és a mai világ között tátongó szakadékot. A fentiekben érintett témákon kívül még további számos témakörrel találkozhat az olvasó. A könyv valóban egy szellemi kincsbánya, amely csak arra vár, hogy az érdeklődők kiaknázzák.

F.B.É.

MEGEMLÉKEZÉS |

Cséplő Ferenc (1920–2019)

Ez év január 14-én a pozsonyi krematóriumban vettünk

búcsút Cséplő Ferenctől, aki évtizedeken át volt a pozsonyi gyülekezet presbitere, emellett évekig több egyházmegyei és egyetemes egyházi tisztséget is betöltött. Isten kegyelméből tartalmas, hosszú életet élhetett és elmondható róla, ami az ösatyákról: „meghalt betelve az élettel”.

Feri bácsi református hitét minden körülmények között vállalta, amíg az egészsége engedte, rendszeres templomba járó volt. Derűs lélekkel, sokféle érdeklődéssel és tevékeny

élettel áldotta meg őt Isten, nem csoda, hogy nagyon sokan ismerték és szerették. Temetésén a vigasztalás üzenete magyarul a Zsolt 73,26 alapján hangzott arról az örökségről, amely Krisztusban adatik és elvehetetlen: „Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” Szlovákul pedig a Lk 2,25–30 alapján szólt az ige üzenete Simeon várakozásának beteljesedéséről: „Most bocsátd el, Uram, szolgádat beszé-

ded szerint békességgel, mert meglátta szemem üdvösségedet”. Egyetlen vágyunk legyen, hogy mi is megismerjük Simeon beteljesedett várakozását: azt a békességet, amely a Jézus Krisztussal való találkozásból fakad.

Cséplő Ferenc hamvait szülőfalujában, Rétén helyezték végső nyugalomra. Legyen áldott emléke közöttünk, az Úr Jézus Krisztus vigasztalása és szeretete vegye körül a gyászoló családot.

Peres Imréné

REFORMÁTUS SZEMMEL |

ÖNKÉNTESSÉGBŐL SZOLGÁLAT

Tizenkilenc éves voltam, mikor szóbeli felvételimben megkérdezték, miért választok segítő szakmát. Nem tudtam rá igazán válaszolni. Közhelyes szavakkal feleltem. Mert szeretek segíteni... mert szeretem az embereket...

Szinte ugyanennyi év telt el, és a kérdés újra megtalált, de mára az Úr tette fel: miért végzed a gyülekezetben a szolgálatot? Milyen szívvel szolgálsz? A választ az igében és mélységeimben találtam meg.

Sokan vannak, akik egy gyülekezet tagjaként szolgálatot végeznek. Lehet, hogy presbiterként vezetik a gyülekezetet, vagy orgonálnak az istentiszteleten, talán nekik köszönhető, hogy megszólal a harang. Lehet, hogy ifjúsági munkát végeznek, énekelnek a kórusban vagy a nőszövetségben munkálkodnak, beteget látogatnak vagy süteményt sütnek a szeretetvendégségre. Rendben tartják a templomkertet vagy virágot visznek a templomba. De miért teszik? Miért szolgálnak?

Mi, reformátusok, valljuk, hogy Isten elhívott és megszabadított gyermeikeként hálából tesszük a jót. Nem azért, hogy elnyerjük az üdvösséget, mert az már a miénk. Hanem azért, hogy Istent dicsőítsük.

Mégis elfáradunk és elcsüggedünk! Miért válik kedvetlenné a szolgálatunk? Miért ürülnek ki az alkalmaink? Miért érezzük, hogy kényszerből cselekszünk? A gyülekezetben végzett munkám során én is észrevettem, hogy mérlegre teszem a szolgálatomat.

Számos családi, világi és gyülekezeti teendőm mellett elvállaltam, hogy csatlakozom az énekkarhoz. Nincs nagyon jó hangom, de legalább népesítettem a kórust. A kórustalálkozó előtt hetente többször is több órát gyakoroltunk, sokszor a családomat magára hagyva, fáradtan siettem a próbákra. Három éneket gyakoroltunk, a fellépés tervezett hossza 7 perc volt. No, ne! Megéri ez nekem? Aztán azon kaptam magam, hogy a próbák feltöltenek, hogy felfrissülök. Békességem lett. Az énekek pedig azóta is eszembe jutnak, dúdolom és biztatást nyújtanak. El kellett ismernem, hogy nem én voltam az énekpróbákért, hanem az énekpróbák voltak értem. És a kórustagokért. Sokan vannak, akik egy gyülekezet tagjaként nem végeznek szolgálatot. Miért nem teszük? Az Úr teszi fel a kérdést: miért nem szolgálsz nekem?

Talán még csak most gondolkozol azon, hogy szeretnél tenni valamit, de nem tudod, hogyan? Esetleg attól félsz, hogyan fogadnának? Kétségeid vannak, hogy alkalmas vagy-e? Az is lehet, hogy csalódtál a gyülekezetben? Abbahagytad a szolgálatot, mert nem veregették meg eléggé a hátad? Vagy könnyen találkozótál, miközben a szervezésébe sok munkát

fektettél? Talán leintették az ötletedet, pedig a többieké volt a vérszegény?

Az egyik nyáron szinte minden vasárnap én tartottam a gyermek-istentiszteletet. Segítőtársaim olyan élethelyzetbe kerültek, hogy csak ritkán tudták vállalni a szolgálatot. Ahogy teltek a vasárnapok, egyre fáradtabban, lelkiileg kimerültebben végeztem a gyerekekkel a munkát. Nagyon hiányzott a lelki feltöltődés a templom hűvösében. Az egyik vasárnap kedvtelenül mentem a gyerekekhez. Sokan jöttek, nem akartak a gyülekezeti teremben lenni, inkább az udvaron játszani. Nehéz volt őket lekötöni. Az ötezer ember megvendéglése volt a téma. Kekszt és gumicukrot volt nálam, persze amint meglátták, versengés támadt köztük, el sem tudtam mondani a történetet. Akkor játsszunk el, javasoltam. Ekkor meg a szerepekért kezdődött küzdelem. Aztán – feleszmélve az önsajnálataból – arra lettem figyelmes, hogy elcsitul a hangoskodás. Sorban állva jöttek a gyerekek, átszellemült arccal megálltak előttem. Ott voltunk mi, az éhes ötezer ember. Ahogy kicsi tenyerükbe tettem a gumicukrot és a kekszet, a gyerekek szemében szinte hallás és kenyérre változott. Kegyelmi állapot érződött ott, a templom előtt, a szőlőlugas alatt.

„Mindent Isten dicsőségére tegyetek!” (1Kor 10,31.) Mi, reformátusok, ha hiszünk és valljuk, hogy Isten elhívott gyermekei vagyunk, akkor hálából, Isten dicsőségére, nem pedig öncélúan, a magunk dicsőségére tesszük a jót. Nem csupán önkéntesek vagyunk, hanem szolgálók.

Mindnyájan kaptunk talentumokat és lelki ajándékokat. Ha a szolgálatra Isten hívott el, biztos lehetsz benne, hogy nem egyedül munkálkodszt. Ha Isten hívott el, ne érdekeljen, mit szólnak az emberek, ne mérlegeld, mit áldozol fel érte, ne számolgasd, megéri-e neked, ne keserítsen el a kudarc és eredménytelenség. Ha Isten hívott el, akkor azt a feladatot azért bíztad rád, mert vele alkalmas vagy.

Sok évnek kellett elteltie ahhoz, hogy meg tudjam válaszolni a felvételin kapott kérdést. Miért választom a segítő szakmát, miért akarok az embereknek segíteni? Nem én választottam. Isten választott és hívott el a segítő szakmára, az anyaságra és a gyülekezeti szolgálatra. Erre kaptam talentumaimat és lelki ajándékaimat, ezért erre vagyok alkalmas és ezzel kell dicsőítenem az én Uramat!

Dócs Ágnes

DIAKÓNIA

HINNI TANÍTS URAM, KÉRNI TANÍTS!

„Volt ott egy ember, aki harmincnégy éve szenvedett betegségben. Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni? A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe. Amíg én odaérek, más lép be előttem. Jézus ezt mondta neki: Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!” (Jn 5,5–8).

A házi gondozást támogató állami projekt forrásainak bevonásával 2019. február 1-én újra elindult a Diakóniai Központ házi gondozói szolgálata 61 gondozó és ugyanennyi gondozott részvételével.

A kezdés időpontja a kiíró fél részéről többször változott. Mivel nélkül a forrás nélkül anyagi okokból nem tudtuk újakezdeni a gondozást, nem maradt más, csak a sürű érdeklődés, az imádság és a várakozás. A sürgetés érződött a kérvényeket benyújtó, gondozást igénylő

személyeken is. Amikor pedig már harmadszor tolódott ki a kezdés időpontja, eszünkbe jutott a betesdai beteg története.

Ő a víz megmozdulását várta, és talán látta is többször, de mégsem tudott elsőként belépni a tóba. Aztán egy napon, 38 év betegség után, Jézus lépett oda hozzá. A Mester azt kérdezte: „Akarsz-e meggyógyulni?” A kérdés mögötti érdeklődés arra vonatkozott, hogy hisz-e még a változásban, hisz-e még egy új kezdetben. A válasz nem volt egyértelműen igen, de amikor Jézus azt mondta neki, hogy „kelj fel, vedd az ágyadat, és járj”, akkor engedelmeskedett. Ez a cselekedet hitének kifejeződése, egy néma, de annál nyilvánvalóbb bizonyosságtétel volt.

A projekt elindulása előtt mi is tanultunk a türelemmel való várakozást. Az „állami gépezet” megmozdulására vártunk. Az elindulás szándéka egyre sürgetőbbé vált. Nem volt könnyű megőrizni a

lelkeseledést és a hitet. Nem tudtunk mást tenni, mint Jézusra bízni az ügyet, és hinni, hogy ő soha nem késik. Nem késett a betesdai beteg mellől 38 évig, de nem késett el a halott Lázár sírjától sem. Nem késik a mi imádságainkra adott válasz sem.

Néha mégis az a dolgunk, hogy megtanuljunk várakozni, és rábízni életünk dolgait. Teljesen. Végére is minden az ő kezében van. Most, amikor eljött az indulás ideje, nekünk a betesdai gyógyulttól vett példával kell elkezdni és végezni a szolgálatot. Felkelni és járni: tehát munkálkodni azokért, akik ezt önmagukért már sok esetben nem tudják megtenni.

Csak a Jézusnak való engedelmes hit tudja megtölteni tartalommal azt a keretet, amire az anyagi támogatás lehetőséget ad. Imádságos, türelmes lelket és sok erőt kívánunk azoknak, akik részt vesznek ebben a szolgálatban!

Haris Szilárd

JÉZUS KRISZTUS SZERETETÉBŐL ÉLNI

Jézus mindig a kellő példázattal mutat rá a lényegre, hogy neveljen bennünket. Ilyen az irgalmas samaritánus példázata is, amely legalább két fontos kérdést vizsgál, tisztáz.

Az első probléma a törvénytudóval van, aki próbára akarja tenni, kísértetni akarja Jézust. Lehet, hogy nem is nagyon érdekli az örök élet elnyerése, pedig erre kérdez rá. De Jézus a szívek vizsgálója, ismeri a gondolatokat is.

Sokakat ma sem érdekel az örök élet, vagy lehet, hogy nem is tudnak róla. Talán úgy képzelik, hogy a halál egy örök elalvás, végső megpihenés. Önkéntes szolgálatot végzek idős betegek között, és beszélgetek velük a témáról. Amit hallok, nagy szomorúsággal tölt el. Egy 96 éves bácsi meséli csillogó szemekkel, hogy soha nem hiányzott az istentiszteletről, sok évig gondnok volt, majd presbiter. Mikor az üdvösségről kérdezem, ő visszakérdez: „az meg mi”. Amikor igyekszem elmagyarázni, bizonytalan marad, nem érti.

Jézus kérdésére a törvénytudó – aki azt állítja, hogy el akarja érni az örök életet – az Írást idézi. „Szeresd az Urat, a te Istenedet, (...) és felebarátodat, mint magadat.” Szeretem én az Urat, Jézust? Tudom szolgálni, hirdetni, vallást tenni róla? Tudok embereket vonzani hozzá? Amikor az Ige megvizsgál, látnunk kell: sokszor helyt adunk a lelki gögnek, az énünknek, ami elvakít. Nem engedni látni a valóságot: Jézus Krisztus értünk hozott áldozatát. Jézus, bár szörnyű fájdalmat érzett, nem sértődött meg, amikor értünk szenvedett ártatlanul. Nem kérdezte: ezt a sok szemetet mind én hordozzam el?

A törvény azt tanítja: Szeresd az Urat, a te Istenedet! Az evangélium azonban hirdeti: A te Urad szeret téged! Templomainkban is szól az Ige erről a szeretetről. Mégis, sajnálkozni vagyunk kénytelenek, hogy kiürülnek templomaink. Mit teszünk érte, hogy ne így legyen? Jézus Krisztus szeretetéből élünk?

A másik fontos kérdés és probléma, amit a törvénytudó felvet, hogy ki a felebarátunk? A kérdésben szintén érzünk némi kötekedést Jézus felé. Valójában ki a felebarátom?

A társad, a gyermeked, a szüleid, a testvéred a felebarátod. Talán az, akihez nincs egy kedves szavad, akivel évek óta nem beszélsz egy apró vacak, értéktelen dolog miatt? Az a felebarátod, aki fontos neked, akire időt, pénzt, energiát fordítasz... Akihez lehajolsz.

A példázatbeli samaritánus nem kérdi, hogy ki ez az ember, hová tartozik, miért került ide, honnan jött, hanem lehajol hozzá, hogy bekötözze sebeit. A lehajlás az alázat jele. És ő megalázza magát, mert a sebesültben meglátta a felebarátját, aki szükségben van. Szeretni csak úgy tudunk, ha Isten szeretetéből élünk – akkor lesz belőle bőven, és jut másoknak is elég.

Feje tetején áll ez a világ. Szinte nincs olyan hely, ahol ne munkálkodna az ördög. Hogy régen is így volt ez, csak nem volt jelen mindenütt a média, ezért nem tudtak róla az emberek? Nehéz kérdés, inkább az ígét idézem: „Engedetlen nép között laksz, akiknek van szemük, hogy lássanak, mégsem látnak, van fülük, hogy halljanak, mégsem hallanak; mert engedetlen nép ez” (Ez 12,2). A bűn az, ami elválaszt Istentől és az ő szeretetétől. Van olyan ember, aki fontos neked? Fontos neked, hogy ő is elnyerje az örök életet?

Kegyeskedve ne dugjuk a fejünket a homokba! Nagy reklámokat látunk az ünnepek előtt, ingyen-konyha működik, csomagot, ételt osztunk a rászorulóknak, majd megveregetjük vállunkat, hogy milyen jót teszünk. Aztán egész évben észre sem vesszük őket. Vajon az év többi napján nem betegek ezek az emberek, nem fáznak, nincsenek szükségük? Jótékonykodunk, mégis mennyi ember tölti egyedül az ünnepeket!

Hogy ki a felebarátom? Mindenki, aki iránt gyengéd, figyelmes, együttérző vagy. Nem tegnap és holnap, hanem ma. Ez az egyik legfontosabb keresztyén erény: az irgalom. Azért nem lehetetlen megélnünk és gyakorolnunk, „mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16).

Varjassi Ibolya

Házasság

A Valentin nap hetét már hagyományosan a Házasság heteként tartjuk számon – nem csak a keresztyének körében. Fontos, hogy a házasság intézményét előtérbe helyezzük, hangsúlyozzuk fontosságát, előnyeit, küldetését. Fontos rámutatni, hogy olyan szoros közösségről, kapcsolatról van szó, amely életünkben az egyik legmeghatározóbb.

Ebből az alkalomból jó elgondolkodni, hogyan tekintünk általában a házasságra és a saját házasságunkra – ha Isten megengedte, hogy ebben az egyedülálló és összehasonlíthatatlan kapcsolatban legyünk.

Egy olyan kapcsolatról van szó, amellyel tördölni kell: ápolni, védeni, őrizni. A másikkal, a társsal kell törődni, akivel „lettünk egy testté”. Amikor tehát a másikkal törődünk, magunkkal törődünk. Amikor a másik a fontos, akkor mi is fontosak vagyunk.

Jó felidéznünk az együtt indulást, visszaemlékezni a kezdetekre. Amikor örök hűséget ígértünk egymásnak, és vállaltunk olyan jövőbeli, még ismeretlen élethelyzeteket, amiken majd ketten együtt, egymás terhére hordozva sokkal könnyebb lesz átmenni, mint egyedül. Amikor még a szerelem hozott, kötött össze minket, de mára az áldozatvállaló szeretet az, ami továbbra is összetart.

Próbáljunk úgy tekinteni a párunkra, mint akit ajándékként kaptunk. És ki tudja a legjobban, hogyan kell élni az ajándékkal, mint az, akitől kaptuk? Forduljunk tehát a szerető és kegyelmes Úrhoz, és kérjük Őt, hogy házasságunkat megerősítse és oltalmazza. Idézzük fel, mit ígértünk, és kérjük Urunkat, mint annak idején, hogy segítsen meg minket. Csak Vele, az Ő vezetése alatt tudunk eleget tenni házastársi fogadalmunknak. „Isten szívében megpihenve, forrjon szívünk egybe hát...”

Csonthó Aranka

AZ EGYÉNISÉGBEN REJLIK A HITOKTATÁS SIKERE

Beszélgetés Écsi Gyöngyivel

A hetényi alapiskolában vagyunk. Écsi Gyöngyi lelkész nő csengettyűzenekara játszik. Gyönyörűen. Így találkoztunk vele, munka közben. És beszélgetni kezdünk, szinte kérdeznünk sem kell. Hallunk a hetényi Tábitáról és a majd' 3 méteres Góliátról. A Bibliába írt személyes bejegyzésekről és a hittanórák lehetséges sikeréről. Örömről, álmokról és feladatokról, feladatokról, feladatokról. Meg arról, hogy miért jó, ha tévélés helyett éneklünk.

zed be a kottákat, és mi alapján választod ki az előadandó darabokat? Milyen műveket ad elő a zenekar? Csak itt, helyben, az iskolában, vagy másutt is felléptek?

Ezeket a kottákat én írom, és már 7–8 darabbal rendelkezünk. Vannak nagyon szép énekek, amiket a templomban is elő tudunk adni. Különösen kedves számunkra, ha esküvőkön, keresztelőkön léphetünk fel. Igyekszem néhány hetényi népdalt is feldolgozni, melyeket iskolai ünnepségeken szoktuk eljátszani. Így az iskolát is szolgáljuk, mert hála Istennek, nagyon jó a kapcsolat az iskola és gyülekezet között.

A zenekarnak állandó tagjai vannak, vagy több diáknak is van alkalma a zenélésre?

Általában azok a gyerekek léphetnek föl, azok csengettyűzhetnek, akik eljönnek vasárnapi iskolába.

Mikor alapítottad a csengettyűzenekart, mi adta az ötletet?

Sok gyülekezetben szolgálók bábbal vagy énekel, de tanérvázárokon is részt szoktam venni. Ilyen alkalommal láttam egy református iskolában, hogy csengettyűkkel játszanak a gyerekek. Csodálatos volt, úgy éreztem, ennél szebbet elképzelni se tudok. Csak néhány csengettyű és kotta kell hozzá, így az is zenélhet, aki nem tud énekelni. Ezek speciális, behangolt csengettyűk. Egyetlen helyen szerezhetők be egész Magyarországon, Szlovákiában nincs is, úgyhogy nem könnyű hozzájutni. A csengettyűzés egyébként nagyon friss dolog, hiszen ez csak a második évünk. Már három dobozni „zeneszámunk” van, ezért már több szöveggel is tudunk játszani.

Ezek speciális zeneszámok. Hol szer-

Ez egyfajta ösztönzés is. Nem könnyű feladat, de szívesen játszanak. Természetesen, ha fellépésre készülünk, akkor előre kiválasztom a szereplőket, hogy alaposan be tudják gyakorolni a zeneszámokat. A próbák vasárnap vannak, ugyanúgy, mint a bábcsoport és a bibliaismereti versenyek próbái. Fellépések előtt pedig hetente többször is.

Apropó, bábcsoport. A gyülekezet mellett működik a Tábita nevű bábcsoport is. Mikor alapítottad? Hány taggal kezdtetek, hány tagja van most? A gyülekezeti házban rengeteg bábót láttam.

2003-ban alakultunk. Voltunk húszan is, tizenketten is, most tizenöt gyerek bábozik. Nyitottak vagyunk. Mindenki bábozhat, aki szeretne játszani. Bizony, rengeteg bábunk van, ezeket ügyes anyukák segítségével készítjük. Különle-

ges a Dávid és Góliát című darabhoz a filiszteus harcos figurája, amely 2,9 méter magas, ezért két kilencedikes fiú tudja csak kezelni.

Ki készíti a forgatókönyvet? Milyen témájú darabokat adtok elő? A Tábita csoport hol szokott fellépni?

A forgatókönyvet én szoktam írni. A Nőé bárkája volt az első történetünk, majd a Jónás és cethal következett. Aztán a Babel tornya, Dávid és Góliát, majd a József és testvérei. Bár ez utóbbi rendhagyó módon színdarab lett. Mindegyik előadásunk nagyon sikeres volt. A Duna Menti Tavaszon is, ahol gyakran fellépünk, eddig mindig kaptunk valamilyen elismerést. Nekem, személy szerint nem az a célom, hogy díjazzák az előadásainkat, bár a gyerek szeretik a megmérettetést. Számomra az a fontos, hogy utazzon a darab. A közösségépítés a legfontosabb! Mert a heti egy hittanóra nagyon rövid. Borzasztó kevés időt tudunk együtt tölteni. A fellépésekre való utazáskor viszont kiválóan lehet nevelni a gyermekeket, mert ez tulajdonképpen egy játékos hittanóra. Ezek az turnék jó alkalmat adnak arra, hogy együtt aludjunk, együtt együnk, tanuljuk az asztali imát, az esti és reggeli imát, a csendes imákat. És jobban megismerjük egymást. Azért is fontos, hogy utazzunk, és távolabb is fellépjünk, mert ez marad meg a gyerekekben. Oda megyünk, ahová hívnak. Óvodákba, fesztiválokra. Nemrég Piliscsabán jártunk, tanérvnyitón. Tavalyelőtt pedig Erdélyben voltunk, két árvaházban is felléptünk. Összesen tizenegy fellépést csináltunk négy nap alatt. De egyszer már Brüsszelben is szerepeltünk, az is nagy élmény volt! Most a Timóteus házba készülünk, de nemcsak bábbal, a csengettyű zenekart és a felnőttkörust is meghívták. Aztán

májusban Debrecenben, az egységnapon képviseljük az egyházmegyét.

Mik a közeli szolgálataid, terveid?

Tizenhat gyereket, négy csoportot készítek fel a zsoltáreklő versenyre. Mind a négy csoportot más-más anyaggal. Pedagógusokkal megyünk a bibliaversenyre február elején, aztán Jókán lesz a bibliaismereti vetélkedő. Eddig majdnem minden évben a mi csapatunk nyerte. Idén a Tábita nevez be a Duna Menti Tavaszra. Nem indulunk minden évben, ugyanis a Tábita a gyülekezet mellett működik, az iskolában pedig külön színjátszó csoport van. A tanító nénivel úgy egyeztünk meg, hogy amelyik éven a színjátszó csoport indul, akkor a Tábita nem megy. Idén rajtunk a sor. A kánai menyegzőt szeretnénk megcsinálni. De ki kell találni egy mesét, amibe beleillesztjük a történetet. Ezt áprilisig, a szemlékig el kell készíteni. Októbertől ezen töröm a fejem, a legnagyobb gondom a dramaturgiával van. Most az a nagy tervem, hogy amint lemennek a bibliai versenyek, nekifogunk.

És a távlati terveid?

Hetényen szeretnék kiadni egy helyi imádságokból álló könyvet, vagyis a saját lelki kincsestárunkat. A régi Bibliákban alá vannak húzva az igék, megjegyzésekkel: Adrikát erre keresztelték, István nagyapát erre az ígére temették. Hordják az asszonyok a régi halottas könyveket, az énekeket, mert az áhítat és énekpróba nálunk mindig együtt van. Jó volna az igék történeteit feljegyezni, ebből gyönyörű anyagot lehetne csinálni. De annyi álmom van, hogy négy embernek is adnék munkát, persze fizetni nem tudok...

Van-e valami álmod, ami már régóta foglalkoztat, és már nagyon meg kellene valósítani?

A nőegyleti munka most kezd igazán kibontakozni, azt látom, hogy igen nagy ereje van. Ha hívnak énekelni, akkor viszem az asszonyokat is. Ez jó alkalom egymás megismerésére. Ennek hatására felmerült bennem az ötlet, hogy az asszonyokkal készíthetnénk receptes könyvet, együtt a családi történetekkel, a közösségtörténettel, azzal, amit szájra adnak tovább. Például, hogy mikor, melyik edényben szoktak főzni, mit vittek enni a kapásoknak, a szüretre és hasonlókat.

Fiatalokat hogyan lehetne bevonni ezekbe a tervekbe? A gimnazista kortól fölfelé nehezen megszólíthatók.

Köszönöm, hogy mondod, ez nagyon jó feladat lenne. Pont őket lehetne bevonni, hogy a mamáknál telefonnal megcsinálják a gyűjtést. Egyébként nagyon aktívak és tehetségesek! Nemrég az ifisek azzal az ötlettel álltak elő, hogy nagyon szeretnének egy önálló bábcsoportot alapítani. De nagyon nehéz időpontot egyeztetni. Azonban 2018 karácsonyán elmentek betlehemezni. Ez újdonságnak számított, mert korábban csak a kicsik jártak. Viszszanézem a régi fotókat, az én gyerekem is betlehemezett hatévesen. Most meg már apa. Szóval, jöttek a hetényi gimisek, a hajdúbagosi református betlehemes alapján írtam nekik egy jelenetet, amelybe hetényi szófordulatokat is beletettem. Sokat nevettünk, de az egész mégis ünnepléses lett.

Az elhangzottak alapján úgy érzem, hogy a gyülekezeti nevelőmunka a tiéd, az istentiszteleti szolgálat pedig férjedé, Palcsó Attiláé. Hogy van ez a valóságban?

Igen, ez így alakult ki. A hétköznapi házi bibliaórát én csinálom, tizenöt év alatt immár a negyedik helyszínen. Ehhez még jön egy óvodai hittan, kedden áhítat, az énekkari próba is az enyém. Emellett van az iskolai hittan, a bábcsoport, a csemettyűzenekar, az énekkar. És persze, a nyári táborokat se hagyjuk ki! Azok gyönyörűségesek. A templomi részében a férjem elmondja az igét, mi pedig eljátsszuk. Már reggel bábozással kezdünk.

A beszélgetés alatt egyre jobban kibontakozott előtted színes, nem mindennapi személyiséged. Nagyon sokat jelent számodra a népművészet, a hagyományok, a régi értékek összegyűjtése. S a gyerekekkel való foglalkozások során is teret kapnak az e témában szerzett ismereteid? A hittanórákon is felhasználod ezt a tudást, vagy ott más módszert alkalmazol?

A hitoktatáson belül nem nagyon tudom felhasználni, mert a hittan tananyag annyira gazdag és bőséges, hogy néprajzzal nem lehet már megtölteni. A metodika terén élménypedagógiát alkalmazok. Ezeket a tanfolyamokat a bátorkeszi Czinke lelkész házaspár szervezi pedagógusoknak, lelkészeknek. Az a lényege, hogy a gyerek énekelve és játszva tanuljon. A legfontosabb, hogy szeressék a gyerekek a hittant. Pici gyerekek ez nem nehéz, de hatodik, hetedik osztálytól kezdve már nagyon komoly játékot kell játszani, hogy

a gyerek ki is mondja, szereti a hittant. Végül is ez a célunk. Hogy örvendezzenek. Én legalábbis úgy érzem, az van a hitoktatással is, mint a gyülekezeti élettel, hogy kevés benne az öröm és túl sok benne a gondolkodás, a komolyság – ez jellegzetesen magyar dolog. Mindenhol át kellene adni a hit örömét, de nincs hozzá eszköztárunk. Nem vagyunk felkészülve ezekre a feladatokra.

Az utóbbi időben mutatkozott-e valami haladás, valami áttörés ezen a téren?

Úgy érzem, a gyerekekkel való munka terén megtört a jég... Több hitoktatói konferencián vettem részt, ahol egyértelműen levonták a következtetést, hogy a hittan sikere a hitoktató egyéniségén múlik. Magunkat kell fejleszteni, hitelünk is kimondja: állandóan. Tudni kell figyelni, és „jelen lenni”. Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a fejlődés nem is Istentől való. Bátortalanok vagyunk ezen a téren. Miközben óriási szakmai anyag van, hogy jobban csinálja az ember. Én nagyon igénylem a tanulást: mentálhigiénét végeztem, most művészetterápiát tanulok Pécsen.

Mikor van minderre időd?

Nem tévézem... Az idő adott, meg tudok békélni azzal, hogy nem fér bele minden. Ez azt is jelenti, hogy nem vagyok teljesen elégedett a dolgaimmel. Gyakran elfáradok. A fizikai munka és a tanulás feltölt. De ige, imádság és ének nélkül semmire sem jutnék.

Sajnos a hangulatos és tartalmas beszélgetést be kellett fejezni, mert megszólalt az órára hívó csengő, és Gyöngyit hittanóra várták a kilencedikesek...

Fritz Beke Éva

Écsi Gyöngyi 1965-ben született Vágsellyén. Teológiai tanulmányait Komáromban, a Calvin János Teológiai Akadémián végezte. Jelenleg férje, Palcsó Attila mellett a hetényi gyülekezet beosztott lelkésze. Argentín missziós lelkész és mentálhigiénés szakember. Két gyermeke és egy unokája van.

ÚJRAKEZDÉS A ROMOKON

Kalogasi Richárd

Visszatért az élet a januárban kigyulladt dunamelléki egyházkerületi székházba: újraindult az ügyintézés, zajlik a kármentés, elkezdődött a második félév a református teológián, a diákoknak van hol lakniuk, és a Kárpát-medencei összefogásnak hála odavesztett könyveiket, ruháikat, eszközeiket is pótolni tudják. Csak a tűzben elhunyt Farkas Zoltán családját érte pótolhatatlan veszteség, de ők sem maradtak támogatás nélkül.

Tűz ütött ki a Dunamelléki Református Egyházkerület budapesti székházában január 23-án este. Három fiatal gyújtogatott a Ráday utcai komplexum mögötti téren, a lángok hamar áterjedtek a számos református intézménynek otthont adó épületre, és komoly károkat okoztak. Száz tűzoltó órákig küzdött, mire sikerült eloltaniuk a tüzet, a második és harmadik emelet – a teológia és a kollégiumi szárny – így is teljesen használhatatlanná vált, a levéltár anyagai szintén megrongálódtak. Mindenki ki tudott menekülni, kivéve a 46 éves Farkas Zoltánt, az egy éjszakára elszállásolt férfi életét veszítette a lépcsőházban. A tűzben elhunyt négygyermekes édesapa családjának a Magyarországi Református Egyház 3 millió forint gyorssegélyt utalt át és megsegítésükre adakozást hirdetett. Február 20-ig több mint 37 és fél millió forint érkezett a számukra elkülönített számlaszámra magyarországi és határon túli felajánlókól, magánszemélyektől és szervezetektől.

A „Rádayhuszonnyolc” évtizedek óta fogalom a magyarországi református teológushallgatók számára, generációk nőttek fel és váltak lelkipásztorrá falai között. A kollégiumi szobák és a közös helyiségek nagy része kiégett, a falak szerkezete veszélyessé vált, az épületszárnyat le kell bontani. A magyar kormány már ígéretet tett, hogy támogatja az újjáépítést. Az

Kalogasi Richárd

egyházkerületi levéltár állományában a füst és az oltáshoz használt víz okozott károkat, az anyagot Budapest Főváros Levéltárába költöztetik át. Néhány teológushallgató lélekjelenlétén múlt, hogy nem történt nagyobb tragédia, akik miután

észlelték a tüzet, riasztották társaikat és mindenkit, akit csak tudtak. „Isten ezzel azt üzeni nekünk: megtartotta ezt a lelkészgenerációt, mert szükség lesz ránk és arra, hogy az evangéliumot hirdessük” – nyilatkozta egyikük, Krisztován Márton, a reformatus.hu-nak.

A diákotthon lakóit a tűz másnapján hazaküldték, a tanévet a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán felfüggesztették. A hazautazáshoz ők is gyorssegélyt kaptak az egyetemtől, az első ruhaadományok pedig már aznap megérkeztek. A megsegítésükre nyitott számlára 33 millió forint gyűlt össze, számos szervezet, református gyülekezet, határon túli reformátusok és más egyházak képviselői is csatlakoztak a gyűjtéshez. A Szlovákiai Református Keresztény Egyház – gyülekezetein keresztül – közel 45 ezer eurós segílyt adakozott. De laptop- és telefonfelajánlások is érkeztek, valamint olvasói összefogás indult, hogy a diákok elvesztett könyveit pótolják.

Számos fővárosi intézmény jelezte, hogy hosszabb-rövidebb időre fogadna be diákokat, így a diákotthon mind a 165 lakójának elszállásolását sikerült megoldani, azóta már a teológián is folytatódott a tanítás. Kun Ábrahám magyar

és református hittantanár szakos tanuló mindannyiuk tapasztalatait foglalta össze a következőképp: „Rengeteg segítséget kapunk, lesz hol laknunk és életben vagyunk – ez csoda.”

Fekete György

EGYSÉG A SOKFÉLELESGEBEN

A címben foglalt mondat volt az idei imahét mottója, melyet az indonéziai keresztyének jelöltek ki. A keresztyének minden év január végén a világ minden táján azért gyűlnek össze, hogy imádkozva növekedjenek az egységben. 2019-ben az alkalom vezérigéje így hangzott: „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj!” (5Móz 16,18–20). Az egységet gyülekezeteink is szeretnék volna megélni, amikor nemzetiségre és felekezeti hovatartozásra tekintet nélkül gyűltek össze a templomokban, hogy hallgassák Urunk tanítását, intését, örömeit. Ezúttal a barsi, a komáromi és a nagymihályi egyházmegyékből jött beszámolókat osztjuk meg kedves olvasóinkkal.

A barsi Újlóton január 26-án tartották meg az ökumenikus alkalmat a szlovák római katolikus testvérekkel, hogy erősítsék a köztük levő kapcsolatokat.

Összejövetelükkel is szeretnék volna hirdetni, hogy Isten szeretete túlmutat minden etnikai, kulturális, vallási határon. Ilyenkor is jó közösen hallgatni Isten Igéjét, mivel ezáltal is megmutatkozik, hogy a hívek nyitottak arra, hogy a Szentlélek bennük és rajtuk keresztül munkálkodjék. Idén a katolikus templomban szólt a kijelölt Ige.

Pavol Klapica plébános úr az apostoli köszöntés után szeretettel üdvözölte a gyülekezet tagjait. Miután Sándor Veronika lelkész is köszöntötte és üdvözölte a jelenlevőket, Habrman Gabriella a keresztyén egységről énekelt szőlóban.

Az imádságokat követően a lelkész két nyelven hirdette az Igét. Elhangzott, hogy az igazságra törekvés közös cél. Hangsúlyozta, hogy a felekezetek imádkozva tudnak az egységben növekedni. Jézus főpapi imájára alapozhatják az egységet, miszerint „mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, én bennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17,21).

Az áldást két nyelven, két szolgálattevő-

től fogadták az egybegyűltek, és hálát adtak az egységért való közös könyörgés lehetőségéért. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

A komáromi egyházmegyében a hetényi református gyülekezet minden évben lelkesen készül az ökumenikus imahét esti alkalmaira. Idén is így történt. Az évek óta bevett szokás szerint az imahét minden estéjén egybegyűltek a hívek, hogy egyre mélyebben merüljenek el a Szentírás üzeneteiben.

Ez különösen nagy kihívást jelent napjainkban, amikor annyi minden más akarja megragadni az emberek figyelmét, ezért egyre nehezebben hallgatnak Jézus szavaira. De ő hív: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találotok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű” (Mt 11,28–30). Palcsó Attila, a gyülekezet lelképásztora a következő felhívást tartalmazó szórólapot osztott szét az alkalmakon: „Imádkozzunk együtt a keresztyének egységéért, a békéért és a hitbeli megújulásért!”

Az imahéten a következő vendég-igehirdetők szolgáltak Hetényben: Haris Szilárd diakóniai lelkész, Tóth Krisztián segédlelkész Komáromból, Bernáth Holop Krisztina Szentpéterről, Szénási Lilla Martosról, Erdélyi-Flegel Tímea Ógyalláról, Szép Sándor a magyarországi Etéről, Écsi Gyöngyi hazai lelkész.

Az igehirdetők gondolatait kitárt szívvel fogadták jelenlevők. A gyülekezet tag-

jai újra megtapasztalhatták azt az örömet, amit Jézus kínál. Hisszük, hogy ebből békesség, áldás és szeretetet sarjad. A hétköznapi, esti templomi alkalmak után szeretetvendégség várta a testvéreket a gyülekezeti házban.

Már majdnem egy évtizede jönnek össze a különféle vallási felekezethez tartozó keresztyének Homonnán, a nagymihályi egyházmegyében a keresztyének egységéért rendezett ökumenikus imahéten. Idén a hívek a Mindenszentek római katolikus templomban találkoztak.

A protestáns gyülekezetek lelkészei évenként váltják egymást az igehirdetés szolgálatában. Ebben az évben a homonnai fiókegyházban szolgáló Marta Juhász evangélikus lelkész képviselte a protestáns gyülekezeteket.

Bűnbánati imájában a gyülekezettel együtt megvallotta, hogy bár az Úr Jézus Krisztus igazságos cselekvésre tanított minket, mi mégis igazságtalanok vagyunk egymással, és nem vagyunk hajlandók a kölcsönös megbocsátásra. De amint Isten szeretetének megnyilvánulásaként a Nap egyformán süt ártatlanokra és bűnösökre, nekünk is mindenkit, különbség nélkül szeretetben kell hordoznunk. Az igazságos ítéletet az Úrra kell hagyni, aki egyedül méltó erre.

Ezt követően Peter Humenik pravoszláv esperes, Miroslav Ilko görögkatolikus esperes és František Marián római katolikus esperes szólt a gyülekezethez. Befejezésül a gyülekezet az Apostoli hitvallás szavaival vallotta meg hitét, és az egyház látható egységét a következő szavakkal kérték: „Vezess minket, hogy teljesítsük Jézus imádságát, hogy mindnyájan egyek legyünk, és együtt munkálkodjunk a Te királyságod megjelenítésén.” Végül a jelen levő pásztorok megáldották a gyülekezetet.

Sándor Veronika, Nagy Mária és Csonotos Árpád beszámolója alapján

SZÜKSÉG ÉS LEHETŐSÉG

2019. február 14-én nyílt napot tartottak a komáromi Selye János Egyetemen (SJE). Elmentünk, hogy körülnézzünk, különösen a Református Teológiai Karra voltunk kíváncsiak. Hiszen az utóbbi időben egyre többet hallunk a lelkészhiányról. Aztán a lelképásztori képzés mellett egy másik szakkal is megismerkedtünk.

Juhász György rektor úr megnyitója után az egyetemi konferenciaközpont emeleti folyosóját ellepték az érdeklődők. Amint a beszélgetések során a karok dékánjai elmondták, az eseményre már régóta készültek. Az egyetem munkatársai személyesen ellátogattak több kül-, és belöldi középiskolákba, de a média különféle csatornáin keresztül is megszólították a diákokat.

Az egyetemen három karon, nyolc tanulmányi szakon, száznyolc tanulmányi programban folyik oktatás. A nyílt napon mindhárom kar képviseltette magát, a tanulmányi szakok külön-külön standokon, látványos bemutatókkal várták a közönséget. Horváth Kinga a Tanárképző Kar dékánja elmondta, hogy diákjaik a saját gyártmányú módszertani segédeszközöket is kiállítottak. A Gazdaságtudományi Karról kiderült, hogy két magyarországi egyetemmel működik szorosan együtt.

A Református Teológiai Kar (RTK) bemutatkozó előadását Somogyi Alfréd dékánhelyettes, a Történeti tudományok tanszékének vezetője, a pozsonyi egyházmegye esperese és Vadkerti Bálint teológus hallgató tartotta. A dékánhelyettes bemutatta a kar tanulmányi programjait, ismertette a tanulmányi lehetőségeket. Ezenkívül elmagyarázta, hogy az egyes tantárgyak miért fontosak a leendő lelkészek számára. Külföldi egyetemekkel is kiváló a kapcsolat, ebből adódóan lehetőség nyílik bekapcsolódni különböző ösztöndíjprogramjaiba is.

A teológiai tudományokon kívül a Református Teológia Kar alapképzést kínál missziológia, diakónia és szociális gondoskodás szakon is. A dékánhelyettes úr vázolta e szak fontosságát: a mai társadalomban egyre nagyobb szükség van a szakszerű segítségnyújtásra, az egyház és a társadalmi szférák együttműködésére.

Vadkerti Bálint, a kar Hallgatói Önkormányzatának (HÖK) elnöke beszámolt a karon folyó diákéletéről, mely magas színvonalú és eseményben gazdag. Az RTK HÖK saját szervezésében valósul meg a

hagyományos adventi est, amelyen minden évben megválasztásra kerül az Év tanára és az Év diákja. A meghitt adventi eseményt szeretetvendégség és estébe nyúló beszélgetések zárják. A hallgatók minden évben részt vesznek a Kárpát-mendencei Protestáns Teológus Találkozón, melyet 2020 tavaszán a komáromi teológia szervez. A kar hallgatói aktívan bekapcsolódnak az egyetem vezető szerveibe is, Vadkerti Bálint hangsúlyozta, hogy a diákoknak az egyetem életébe is van beleszólásuk. Kari és egyetemi szinten is jelen vannak a szenátusokban, különböző bizottságokban képviselik a hallgatók, a diáktársak érdekeit.

Cseh Lajos

A teológus hallgatók tudományosság téren sem maradnak le a többi karon tanulóktól. Már hosszú évek óta aktív résztvevői az évente megrendezésre kerülő Tudományos Diákköri Konferenciáknak. A SJE szellemi és anyagi támogatást is nyújt a tudományos kutatások beindításához, lebonyolításához. A teológia kar is kínál lehetőség többek közt Erasmus+ és Makovecz Hallgatói programokra. A kar hallgatói több külföldi egyetem mellett (Németország, Hollandia, Csehország) előszeretettel választják a Kárpát-mendencei protestáns teológiák valamelyikét, mivel mind az öt teológiával (Pápai Református Teológiai Akadémia, Károli Református Egyetem Hittudományi Kar, Sárospataki Református Teológiai Akadémia, Debreceni Hittudományi Egyetem,

Protestáns Teológiai Intézet Kolozsvár) kölcsönös megállapodásuk van.

A nagy forgatagban hosszabb, személyesebb beszélgetésre is alkalom kínálkozott. A kari bemutatkozó után Strédl Teréziát a Tanárképző Kar Neveléstudományi tanszékének oktatóját, a teológiai kar egyik tanárát kérdeztük:

Mi a véleménye az egyetemi nyílt nap elmúlt egy órájának eseményeiről?

Nagyon sok érdeklődő fiatal van itt, és ez örömmel tölti el az embert. Természetesen naivitás lenne azt gondolni, hogy mindenki nálunk fog kezdeni, de az már eleve örömdetes, hogy választási lehetőségként számolnak velünk, hogy a szakok

megszólították a pályát kereső és tovább tanulni vágyó fiatalokat. Az érdeklődőket felkészülve vártuk a mai alkalomra, és reméljük, hogy az információk is táptalajra lelnek, és minél több diákot fogunk viszontlátni.

A teológiai karon diakónia, missziológia és szociális gondoskodás képzés is működik. Ebben a képzésben Ön is bekapcsolódott oktatóként.

Igen. Ez egy nagyon jó szak, és igen jónak találom, hogy a teológia több lábon áll. Tehát lényegében nemcsak teológiai képzés van, amely a lelkészi szolgálatra készít fel, hanem olyan képzés is, amely a gyülekezeti életében, vagy a civil szférában felmerülő problémák megoldásában segíthet, munkalehetőséget is biztosítva. Látjuk, hogy milyen kihívást jelentenek

az egészségükben akadályozottak, tudjuk, hogy szociális téren nagyon sok rászoruló ember van, aki professzionális gondoskodást igényel. Azt hiszem, hogy azok, akik jelentkeznek erre a szakra, nyitott képzést kapnak. Az ilyen tudású emberre valamilyen az azt mondták, hogy polihisztor, tehát mindenből kap egy kicsit. Ha csak a saját, oktatott tárgyaimat nézem, a társadalomlélektantól és az általános lélektantól a deviancia, a pszicho-patológia, a rizikós csoportok, tehát a függőségek megismerésén keresztül eljutunk a terápiás képzésig, amelyre szüksége van az ezekkel a problémákkal küzdő mai embernek. Azt hiszem, mindenki látja, érzi, hogy hektikussá, bonyolulttá vált a mai világ, így bonyolultak a mai ember problémái is.

Ha valaki ezen a szakon elvégzi tanulmányait és munkába áll, az egészségügyi gondoskodáson kívül lelki tanácsot is tud adni?

Igen, de nem csak a lelki tanácsadást, hanem életvezetési útmutatást is, amire a mai embernek fokozottan szüksége van.

Ezek alapján elmondható, hogy jó pszichológus lesz, aki itt végzi tanulmányait?

Én mentálhigiénésnek nevezném. Ma életviteli stratégiára van szükség. Az embereknek életviteli problémákkal kell megküzdenie. És a diákok ehhez a feladathoz kapnak ízelítőt, mindenből egy kicsit. Vagy a kicsitől azért többet. Az első három év után a mesteri tagozaton már mód van a szakosodásra is. Nagyon sok helyen működik az országban tanácsadó, ami ingyenes, mivel az egészségügy része. A lelkészek is hasonló munkát végeznek, 24 órás szolgálatban. Azonban – vegyük

például a diakónia területét – a lelkesítő szolgálatot egy professzionális szakemberrel lehetne, kellene erősíteni. Aki a gyülekezet problémáival megfelelően tud foglalkozni. Az egyházon belül is olyan feladatok és ebből kifolyólag lehetőségek vannak, melyek igénylik a nem szükség-szerűen lelkészi végzettségű szakembert.

A mai ember eléggé elszigetelten él. A technikai vívmányok miatt az emberi kapcsolatok sekélyessé válnak. Az emberek nem tudják kiadni magukból a felgyülemlett problémáikat, és szakemberre van szükségük.

Az a kultúránkhoz tartozik, hogy a jó és rossz dolgainkat megosszuk. Ha egy gyülekezethez tartozik valaki, akkor már nincs egyedül. A hitnek nagyon

erős megtartó, gyógyító és közösségi ereje van.

A rendezvény végén, elköszönőben megkérdeztük a RTK vezetőségét, Lévai Attila dékánt és Somogyi Alfréd dékánhelyettesét a nyílt nappal kapcsolatos tapasztalataikról. A dékánhelyettes szerint már eleve az jó jel, hogy egy gimnazista vagy felnőtt veszi a fáradságot, és beül a RTK ismertető előadására, ez azt jelenti, hogy az érdeklődés az ő részéről már megvan. A karnak az a dolga, hogy az érdeklődést fenn tudja tartani, mert valóban jó lehetőségeket tudnak kínálni. A dékán úr még hozzáteszi: „a jó Istent kérjük, hogy igyekezetünket kísérje áldás, és minél többen jelentkezzenek a hallgatók”.

Fritz Beke Éva

PÁROS JÁTÉK ISTEN TETSZÉSÉRE

A Házasság hete rendezvényei egyházunkban

Házasság hete

Az évek óta megtartott házasság hete kapcsán magyar és szlovák ajkú gyülekezeteinkben különféle rendezvényekre ke-

rült sor. Az egyes alkalmak rámutattak a házasság értelmére, céljára, fontosságára. A szerkesztőségünkbe érkezett beszámolókból készítettük az alábbi összefoglalást.

Marcelházán a vasárnapi istentiszteleten volt szó a témáról. Rácz Elemér lelképásztor a Kánai menyegző története alapján hirdette Isten üzenetét. Az istentiszteleti alkalomra meghívták a jubiláló házaspárokat is. A házastársak közös imádságban köszönték meg Isten gondviselését abban, hogy egymásra találhattak.

Majd hálát adtak a gyermekáldásért, valamint, hogy Isten megtartotta őket egymásnak. Hogy az ige fényében az együtt töltött évek alatt egymást erősíthették, segíthették és tanulhattak egymástól. Az istentiszteleti alkalom után az érdeklődők közös filmvetítésen vettek részt.

A negyedi gyülekezetben február 17-én már hagyományosan ún. Kézenfogva vasárnapot tartottak. A templomban a megszokott ülésrendtől eltérően a házaspárok összetartozásukat kifejezve egymás mellé ültek. A kerek évfordulójukat

ünneplő házaspárokat az istentiszteleten köszöntöttek.

Az érsekújvári református gyülekezet és az Érsekújvári Ferencesek Magyar Ajkú Közössége idén is érdekes alkalmakat szervezett a házasság hete alkalmából. Február 9-én a ferences rendházban Szénási Szilárd és Szénási Lilla „A házasság kérdéséről férfi és női szemszögből” címmel tartottak előadást. 10-én, vasárnap pedig a tematikus igehirdetést követően alternatív istentiszteletre került sor. A következő hét szerdáján az érsekújvári plébánia templomban a misét követően ökumenikus imádság volt a tiszta szerelemért. Az alkalmon közreműködött Tóth Lehel dicsőítő zenekara és a református Hálaadás kórus. A hét végén pedig családi mozilátogatásra és bowling versenyre várta az érdeklődőket a gyülekezet. 17-én, vasárnap a református istentiszteleten, a plébániatemplomban és a ferences templomban áldották meg a családokat. Délután a református gyülekezeti házban közös filmnézést követő kedélyes beszélgetés zárta a rendezvénysorozatot.

Rimaszombatban a Szövetség a Közös Célokért társulás hozott össze nagyszabású rendezvényt. Ezen Nagy Ákos Róbert, a Gömöri Református Egyházmegye esperese és a felesége, Nagyné Révész Andrea is köszöntötte a házaspárokat, s átadta számukra a házassági áldást. Majd arra kérték őket, hogy bölcsen és felelősségtudattal neveljék gyermekeiket. „Ma a házasság intézményét támadják, és ez nagyon komoly hadviselésnek tűnik. A francia parlament például jóváhagyta, hogy az iskolákban nem szabad anyának és apának nevezni a szülőket, hanem egyes és kettes szülőnek, nehogy valakinek sértésük a nemi identitását. Ezzel szemben értékeket

és követendő példát kell átadnunk” – hívta fel a figyelmet az esperes. Nagy Ákos Róbertnek különösen tetszett, hogy a családi délutánon többször megjelent a kincsnek a fogalma. Találónak tartja ezt a kifejezést, mert valóban minden élet kincs és nagy kincseket hoz felszínre a közös élet. „A Szentírás tanítása szerint kincs a férfi és az asszony. S bennünket mint kincseket is egymásra bízott a mindenható Isten. Istent ajándék a házasság lehetősége, valamint az, hogy gyermekeket vállalhatunk, s nevelhetünk. Lehetőség, de óriási felelősség is, amivel manapság nagyon-nagyon fon-

tos, hogy jól éljünk” – nyilatkozta Nagy Ákos Róbert.

Február 24-én a zempléni egyházmegyében hatodik alkalommal került sor egyházmegyei házastársi délutánra. A rendezvénynek hagyományosan az örösi gyülekezet adott otthont. Az alkalmat a helyi Karcsa-parti dicsőítő zenekar nyitotta meg. Kiss Miklós lelkipásztor és felesége

a találkozóra Százvai László kisvárdai lelkipásztorot hívta meg, aki a bibliai családmodellekről tartott előadást. Az alkalmat Kendi Csaba esperes is meglátogatta, a találkozó elején igei köszöntőjében kiemelte a házasság fontosságát, amely Istentől rendelt emberi társas kapcsolat és társadalmunk alapja. A rendezvény könyvvásárral és szeretetvendégséggel ért véget.

Az idei Házasság hete rendezvény témája így hangzott: Együtt játszunk. A meglepő címből kiindulva Miroslav Koval lelkipásztor egyedülálló módon közelítette meg a témát, amikor február 17-én a hernádcsányi gyülekezetbe látogatott. Rámutatott az Ó- és Újszövetségbeli együtt játszó házaspárokra. Mint elmondta, természetesen nem társasjátékokat játszottak, és nem is hangszereken muzsikáltak, hanem közös életük során játszottak együtt. Közös életük és tetteik által, melyek vagy elnyerték Isten tetszését, vagy nem. Más szóval: vagy jó, vagy rossz dologért játszottak. Ádám és Éva, Anániás és Zafira, Aháb és Jezábel rossz dologért játszottak – e párok esetében az asszony helytelen útra csábította férjét, aki nem tiltakozott ez ellen. Voltak azonban példamutató életet élő házaspárok is, mint Zakariás és Erzsébet, Aquila és Priscilla, akik összetartottak és jó dologért játszottak együtt. Az Urat szolgálták és hallgattak a szavára. Ez legyen előttünk példaként, és házasságunkban mi is játszunk együtt a boldogan végződő jó dolgokért – zárta előadását Miroslav Koval tiszteletes.

Rác Jolán, Csonthó Aranka, Sasák Attila, Pósa Homoly Erzsó/felvidek.ma, Györky Szilvia és K. Kozmová beszámolója alapján

FELHÍVÁS

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti Isten.” (2Kor 9,7)

Kedves Olvasóink!

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy éljenek törvény adta jogukkal, és használják ki a lehetőséget: adójuk két százalékával támogassák az alábbiakban megnevezett egyházi szervezetünk egyikét. Köszönjük eddigi és ezt követő felajánlásait!

Fiatál Reformátusok Szövetsége

Zväz mladých reformovaných – Firesz

Adresa/cím: Hlavná 48/50, 07652 Őrös (Strážne), SK

Právna forma: občianske združenie

Jogi forma: polgári társulás

IČO: 31 958 273

IBAN: SK780900000000082130633

TIMOTEUS n.o.

Adresa/Cím: Jókaiho 34, 94501 Komárno, SK

Právna forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby

Jogi forma: közhasznú szolgáltatást nyújtó non-profit szervezet

IČO: 37 970 836

IBAN: SK2902000000003853501353

RE-MI-DIA n. o., Reformovaná misia a diakonia

Adresa/Cím: A. Sládkoviča 6233/7, 07101 Michalovce, SK

Právna forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby

Jogi forma: közhasznú szolgáltatást nyújtó non-profit szervezet

IČO: 35 581 620

IBAN: SK560900000000482842103

Ústredie Diakonie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja

Adresa/Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno, SK

Právna forma: účelové zariadenia cirkvi a náboženskej spoločnosti

Jogi forma: egyházi közhasznú szervezet

IČO: 42 045 606

IBAN: SK15 0200 0000 0025 4004 5751

RÉSZVÉTEL ALKALMAKON ÉS RENDEZVÉNYEKEN

• A Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa január 7-én a Pozsonyi Református Egyházköztség tanácstermében tartotta ülését, amelyen részt vett Ján Richter munkaügyi, szociális és családügyekért felelős miniszter. A találkozón szó volt a szociális szolgáltatások témájáról és a társadalom peremére szorult roma közösségekben élő gyermekek segélyezéséről. Ezen kívül a tanács foglalkozott az ökumenikus istentisztelet lehetőségeivel és elhatározta az Ökumenikus Tanács közgyűlésének összehívását. Egyházunkat Fazekas László püspök képviselte.

• Andrej Kiska köztársasági elnök január 8-án a pozsonyi Szlovák Filharmónia

koncerttermében állami kitüntetésekkel adta át harminc jeles szlovákiai személyiségnek. Az alkalmon egyházunk képviselőjében Fazekas László püspök vett részt.

• Andrej Kiska köztársasági elnök január 16-án a Grassalkovich palotában fogadta a szlovákiai történelmi egyházak és vallási felekezetek képviselőit. Egyházunk részéről Fazekas László püspök volt jelen.

• Izrael Állam Nagykövetsége meghívására Fazekas László püspök részt vett az „Igazak a nemzetek között” című átadása alkalmán a Szlovák Nemzeti Tanács régi épületében január 16-án. Ezzel a címmel 15 embert tüntettek ki, akik a második

világháború alkalmával zsidókat rejtegettek, vagy mentettek meg az üldözéstől és a haláltól.

• Január 20-án a dénesdorcsmisérdei (Dunajská Lužná) evangélikus templomban istentiszteletet tartottak az ökumenikus imahét kitüntetett alkalmaként. Az ökumenikus héten világszerte minden esztendőben a keresztyének egységéért imádkoznak. A Szlovák Televízió az istentiszteletet élőben közvetítette. Egyházunkat Fazekas László püspök képviselte.

• A Pozsonyi Koreai Református Egyházköztség január 20-án istentisztelet keretében adott hálát létrejöttének 13. év-

fordulóján. Az alkalommal az igehirdetés szolgálatát Fazekas Zsuzsanna komáromi lelkész nő végezte.

• A Csehtestvér Evangélikus Egyház vezetősége Daniel Ženatý zsinati esperes és Vladimír Zikmund zsinati kurátor vezetésével január 24–25-én tett látogatást egyházunkban. A rimaszombati Csillag-ház Konferenciaközpontban került sor a megbeszélésekre, amelyen szó volt az egyházaink életéről, az anyagi helyzetről, az új liturgiák és énekeskönyvek bevezetésének lehetőségeiről, a lelkipásztorok szolgálatáról és a teológusképzésről. A küldöttséget egyházunk zsinati elnöksége fogadta, ki-egészülve a zsinati főtanácsossal és a külügyi tanácsossal.

Erős vár a nyelv Jakab István-díj

2015-ben létrejött alapítványunk kuratóriuma meghirdeti az 2019/2020-as évre vonatkozó felhívását, melyre a komáromi Selye János Egyetem Református Teológiai Karának teológia szakos, illetve a Sárospataki Református Teológiai Akadémia teológia és lelkész szakos hallgatói jelentkezhetnek.

Az alapítvány célja, hogy évente „Erős vár a nyelv” felíratú éremmel és pénz-díjban részesítse azokat a teológus és lelkész szakos hallgatókat, akik önálló prédikációírásban és a magyar nyelv tiszta, szabatos és stílusos használatában kiemelkedően teljesítenek. A pályázók eredményességéről az alapítvány kuratóriuma dönt. (I. díj: 250 euró; II. díj: 150 euró; III. díj: 100 euró.)

A pályázatra írott minimum 4 oldalas A4-es formátumú szöveg leadásának határideje 2019. május 31. A beérkezett pályamunkákat június közepéig bírálja el a szakértői bizottság. A díjakat az intézményi tanévzáró és diplomaosztó ünnepségek keretében adjuk át.

Ajánló

2019. május 30–31-én rendezik meg az Őrbottyáni Juhász Zsófia Református Szeretetotthonban az Együtt – Egymásért Fesztivált. A szervezők a rendezvény lebonyolításában segédkező önkénteseket is várnak, akik legkésőbb április végéig jelentkezhetnek az orbottyane@gmail.com e-mail címen.

Szarvas László

A Pátria rádió református műsorai

- Április 7-én Ambrus Erika ipolypásztói-garamsallói lelkipásztor Agrippa aggodalmáról szól, aki attól félt, hogy Pál beszéde meggyőzi és keresztvénné teszi őt.
- Április 21-én húsvét első vasárnapján 10.20 órakor húsvéti élő istentisztelet közvetítésére kerül sor a nagykaposi református templomból. Igét hirdet Pándy Árpád lelkipásztor.
- Május 5-én Erdélyi Pál vágfarkasdi lelkipásztor Pál apostol hajótörése kapcsán a Ne félj üzenetet boncolgatja igehirdetésében.
- Május 19-én Czinke Tímea bátorkeszi lelkipásztor Pál apostolnak a Málta szigetén ért viperacsípéséről és gyógyításáról szól a hallgatókhoz.

A Világosság egyházi műsort vasárnap 7.05-kor közvetíti a Pátria rádió, az ismétlésre másnap, hétfőn 13.05-kor kerül sor. A szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya.

Szeretethíd 2019

A Szeretethíd 2019 magyarországi megnyitójára Debrecenben, a Magyar Református Egység Napján kerül sor. Itt mutatják be a fővédnököket, egyelőre Kökény Attila, énekes neve ismert. A Szeretethíd program tevékeny része 2019. május 24–25-én lesz. Erre az alkalomra a szervezők több, mint 10 ezer pólót nyomtatnak, ami soknak hangzik, de eddig már több mint

8500-an jelentkeztek. Érdemes tehát időben regisztrálni, amit a www.szeretethid.hu honlapon, az Önkéntesek menüpont alatt lehet megtenni.

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe: Jókai u. 34., 945 01 Komárno. Cégbejegyzési szám: 00179191 Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: Fritz Beke Éva

Előfizethető a református lelkészi hivatalokban és a szerkesztőség címén. Előfizetési díj: egy (kalendáriumi) évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi: Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

E-mail: ksz90kh@gmail.com

Telefon: 035/7701 826

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: Szarvas László

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely

ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09